

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ—1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραίμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΚΥΡΙΑΚΗ 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 5: 1-11 • 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τὸ Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ <i>Μετάστασις Ἀγ. Ἰωαννου Θεολόγου</i>	• 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία • 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	• 5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΠΤΗ 29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	** ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ ** 8.00—9.00μμ στο Hall τις Έκκλησίας.
ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	Έυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Έπιστολή – Β' Κορ. 6: 1-10 Έυαγγέλιο— Λουκ. 6: 31-36

1 ΟΚΤΩΜΒΡΙΟΥ Σύναξις Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Γοργοῦπηκόου Έορταζει η Ι. Μονή της Παναγίας Γοργοῦπηκόου Geelong

ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ (26-9-2021)

Σήμερα ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία γιορτάζει τὴν μετάσταση στοὺς οὐρανοὺς τοῦ ἀγαπημένου μαθητῆ τοῦ Χριστοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστῆ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ὁ ἴδιος ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος στό σημερινό του Εὐαγγέλιο μᾶς λέει ὅτι ὁ Χριστός τοῦ ἐμπιστεύθηκε τὴν Παναγία Μητέρα Του. Ἄν ὁ μαθητὴς Πέτρος διακρινόταν γιὰ τὸν πρόσκαιρο ἐνθουσιασμό του, ὁ Ἰωάννης διακρινόταν γιὰ τὴ σταθερότητα τῆς ἀγάπης του. Μόνος ἀπὸ ὅλους τοὺς μαθητὲς στεκόταν στό Σταυρό τοῦ Διδασκάλου. Τὸν εἶδε ὁ Κύριος. Ὅπως εἶδε τὴν ἄρνηση τοῦ Πέτρου, εἶδε καὶ τὴν συμπάρασταση τοῦ Ἰωάννου.

«Ὁ Ἰησοῦς λοιπόν, ὅταν εἶδε τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴ, πού ἀγαποῦσε, νά στέκεται πλάϊ της, λέει στή μητέρα Του: Αὐτός τώρα εἶναι ὁ γιός σου. Ὑστερα λέει στό μαθητή: Αὐτή τώρα εἶναι ἡ μητέρα σου. Ἀπὸ κείνη τὴν ὥρα ὁ μαθητὴς τὴν πῆρε στίπιν του».

Ὁ Χριστός, ἐκτός ἀπὸ τὴν μητέρα Του, ἐμπιστεύθηκε στὸν Ἰωάννη καὶ τὴν Θεολογία. Καὶ ὅταν λέμε Θεολογία, ἐννοοῦμε ὅλη τὴν περὶ Θεοῦ ἀλήθεια. Τὴν ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ.

Δέν εἶναι τυχαῖο, ὅτι ὁ Ἰωάννης ὀνομάζεται Θεολόγος. Ἡ Ἐκκλησία ἀναγνωρίζει τρεῖς μόνο ἁγίους μέ τὸν τίτλο τοῦ Θεολόγου. Πρῶτος καὶ μέγιστος Θεολόγος ὁ Ἰωάννης. Ὑστερα εἶναι ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, καὶ τρίτος ὁ Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος.

Σχετικά λοιπόν, μέ τὴν μετάσταση τοῦ Ἰωάννου πού γιορτάζουμε, ἡ Ἐκκλησία ἀσπάσθηκε τὴν παράδοση πού ἀναφέρει τὰ ἐξῆς: Ὁ Ἰωάννης σέ βαθιὰ γεράματα πέθανε στὴν Ἔφεσο καὶ τάφηκε ἐξω ἀπ'αυτή. Ἀλλὰ μερικές ἡμέρες, ὅταν οἱ μαθητὲς ἐπισκέφθηκαν τὸν τάφο, βρῆκαν αὐτὸν ἄδειο. Ἡ ἐκκλησία μας, λοιπόν, δέχεται ὅτι στὸν ἀγαπημένο μαθητὴ τοῦ Κυρίου συνέβη ὅτι καὶ μέ τὴν Παναγία Μητέρα Του. Δηλαδή, ὁ Ἰωάννης νὰ μὲν πέθανε καὶ ἐτάφη,/

ἀλλά μετὰ τρεῖς ἡμέρες ἀναστήθηκε καὶ μετέστη στήν αἰώνια ζωή, γιὰ τὴν ὁποία ὁ ἴδιος, νὰ τί λέει σχετικά στήν Α' ἐπιστολή του: «Ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν, ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸ τοῦ Θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει» (Α' Ἐπιστολή Ἰωάννου, ε', 12). Ἐκεῖνος, δηλαδή πού εἶναι ἐνωμένος μέσῳ τῆς πίστεως μέ τὸ Χριστό καί τὸν ἔχει δικό του, ἔχει τὴν ἀληθινὴ καὶ αἰώνια ζωή. Ἐκεῖνος, ὅμως, πού δὲν ἔχει τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, νὰ ἔχει ὑπ' ὄψιν του πῶς δὲν ἔχει καὶ τὴν αἰώνια ζωή.

Ἔτσι, λοιπόν, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι ὁ Χριστὸς μας εἶναι τὸ πᾶν στὴ ζωὴ μας. Εἶναι ἡ ἀληθινὴ χαρὰ μας.

Εἶναι ἡ ἀληθινὴ καὶ αἰώνια ζωή.

ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 5: 1-11

Το θαῦμα τῆς αἰσθάνσεως τῶν ἰχθύων δίνει καὶ σὲ ἐμὰς ἀφορμὴ σήμερα, ἀδελφοί μου, γιὰ νὰ σκεφθούμε πόσο μεγάλη καὶ ἀκαταγώνιστη εἶναι ἡ δύναμις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Πίστεως μας. Δὲν πρόκειται μόνο γιὰ τὰ θαῦματα ποὺ πραγματοποιοῦσε στὴ γῆ. Βεβαίως ὅλη ἐκείνη ἡ εὐεργετικὴ δύναμις τοῦ κατὰ τὴν ὥρα τῆς θεραπείας τῶν ἀσθενῶν, ἡ ἀπόλυτη κυριαρχία τοῦ ἐπὶ τῶν πονηρῶν πνευμάτων, ἡ κατάπαυση τῶν ἰσχυρῶν θαλάσσιων ἀνέμων, ὁ πολλαπλασιασμός τῶν ἄρτων στὴν ἐρημο, ἡ Ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, ὅπως τοῦ γιου τῆς χήρας τῆς Ναὶν καὶ τοῦ Λαζάρου καὶ τέλος θαῦματα ὅπως ἡ μεταστροφή τῆς Σαμαρείτιδος εἶναι μεγάλες ἀποδείξεις τῆς θείας δυνάμεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

Ἀλλὰ ὅσα καὶ ἂν πούμε ἐμεῖς μετὰ τὸν ἀνθρώπινο λόγο ποὺ διαθέτουμε, δὲν εἶναι δυνατό νὰ παρουσιάσουμε τὴν δύναμις τοῦ Χριστοῦ. Μέσα στὸ κέντρο τῆς υπάρξεως καὶ τῆς ἀρμονίας ὅλου τοῦ κόσμου ὑπάρχει ἡ δύναμις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἀπλώνεται κατόπιν γιὰ νὰ συμπεριλάβει μετὰ ἑαυτὴν ὅλην τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. «Σὺ γὰρ ζωὴς καὶ θάνατος ἐξουσία ἔχεις καὶ κατὰ γὰρ εἰς πύλας ἁδου καὶ ἀνάγεις» (Σ. Σολ. Ἰστ', 13), λέει ἡ παλαιὰ διαθήκη. «αὐτὸς ἄλλους καιροὺς καὶ χρόνους, καθιστὰ Βασίλεις καὶ μέγιστα δίδους σοφίαν τοῖς σοφοῖς καὶ φρόνησιν τοῖς εἰδοσιν σύνεσιν» (Δανιὴλ 2, 21), «μὴ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ ῥῆμα;» (Γεν. 18, 14).

Τίποτα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀντισταθῇ στὴ δύναμις τοῦ Κυρίου. Αὐτὸς κυβερνᾷ καὶ κατευθύνει τὰ σύμπαντα. Το χαμόγελό του εἶναι ἡ γαλήνη τῶν θαλασσῶν καὶ ὁ πλοῦτος τῆς γῆς· εἶναι σεισμός ἡ οργὴ του. Αὐτὸς μετὰ τὴν ζωοποιὸν θεὸν τοῦ Χάρου ρίχνει λυτρωτικὸν φῶς στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν οδηγεῖ σὲ ἀνακαινισμό καὶ σωτηρίαν. Αὐτὸς ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐνέπνευσε τὰς στρατιὰς τῶν ἁγίων ποὺ μετὰ τὴν πίστην τοὺς σὲ αὐτόν καὶ μετὰ τὰ ἔργα τοὺς πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ ἀξιῶθηκαν νὰ γίνουν πολῖτες τοῦ οὐρανοῦ. Αὐτὸς ὁ Κύριος σήμερα καταπλήσσει τοὺς ἀλιεῖς, εἰσδύει βαθιά στὴν ψυχὴ τοὺς, τοὺς παρατηρεῖ μετὰ τὸν Θεὸν τοῦ οφθαλμοῦ καὶ τοὺς μετατρέπει σὲ ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Τοὺς καθορίζει τὴν ἀποστολὴν τοὺς μέσα στὸν κόσμον. Μία ἀποστολὴ τοῦ Θεοῦ· Ἐὐαγγελισμοῦ καὶ σωτηρίας. Καὶ οἱ μαθητὲς βέβαιοι ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοὺς θα στηρίζεται στὴ δύναμις καὶ τὸ φῶς τοῦ Κυρίου «ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ».

Το μεγάλο ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς τῶν ἁγίων ἀποστόλων εἶναι ἔργο τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. Σκεφτεῖτε, ἀδελφοί μου, μετὰ ποῖα μέσα καὶ ἐφοδία κοσμικὰ ἀρχισαν τὸ ἔργο τοὺς οἱ ἀπόστολοι. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐρμηνευθῇ τὸ γεγονός, ὅτι οἱ ἀνθρώποι πτωχοὶ καὶ ἄσημοι, ταπεινοὶ καὶ ἀδύνατοι πέτυχαν ἕνα τόσο μεγάλο κατόρθωμα, ποὺ οὔτε εἶχε γίνῃ ποτέ οὔτε ἐπαναλήφθηκε ἔκτοτε κάτι παρόμοιο ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς; Ἀλλὰ εἶναι γνωστὸ ἤδη, ὅτι οἱ ἐνδοξοὶ ἀπόστολοι δὲν μετέδιδαν τὴν σοφίαν τοῦ παρόντος κόσμου, οὔτε προέβαλαν ποτέ τοὺς ἑαυτοὺς τοὺς. «Αὐτοὶ ἐκήρυξαν Χριστὸν Ἐσταυρωμένον..... Θεοῦ δυνάμιν καὶ Θεοῦ Σοφίαν» (Α' Κοριν. α', 23). Αὐτὸ ἦταν τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας τοὺς καὶ μετὰ αὐτὴν τὴν δύναμις κατήσχυαν τοὺς σοφοὺς καὶ τὴν δύναμις τοῦ παρόντος κόσμου.

Καὶ μετὰ τὴν δύναμις τοῦ Κυρίου τὸ ἔργο αὐτὸ ὑπάρχει καὶ θα ὑπάρχει στοὺς αἰῶνες. Πόλεμοι καὶ ἀναστατώσεις τῶν ἐθνῶν ἀνέτρεψαν τὴν ἰσορροπία τοῦ κόσμου, λαοὶ καὶ πολιτισμοὶ ἀνέτειλαν καὶ ἐδύσαν, ἐκτίσαν πύργους καὶ πολυτελεῖ ἀνάκτορα οἱ ἡγεμόνες τοῦ κόσμου, ἀλλὰ πάντα ταῦτα παρήλθαν. Καὶ μόνο ἐπάνω ἀπὸ ὅλα μένει τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τὸ πνεῦμα ποὺ ζωοποιεῖ καὶ ἀνακαινίζει τὸν κόσμον, τὸ πνεῦμα τῆς δυνάμεως τοῦ νικᾷ.

Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συγκρότησε τὸ θεσμό τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῶν ἀποστολῶν τοῦ Κυρίου. Καὶ τότε ἡ Ἐκκλησία, παρὰ τὰς ἐξωτερικὰς ἀδυναμίας, ἐνισχυμένη κατὰ τρόπον μυστικὸν ἀπὸ τὴν δύναμις τοῦ Χριστοῦ πραγματοποιεῖ τὴν μεγάλην ἀποστολὴν τῆς. Παραλαμβάνει ἀπὸ τὴν γῆ τὰ πιστὰ τέκνα τῆς καὶ τὰ μεταφέρει στὴ βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καμία σκοτεινὴ δύναμις δὲ θα νικήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν. Οὐδεὶς θα ἀναστρίψει τὴν ἀποστολὴν τῆς. Γιατί ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων. Εἶναι ἡ πίστις τῶν ἀποστολῶν, εἶναι ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ὁ Χριστὸς μαζί μας εἰς τοὺς αἰῶνες. Καὶ ἐντὸς τῆς ἱερᾶς κιβωτοῦ τοποθετεῖται καὶ ἡ δικὴ μας ἀποστολὴ ποὺ τότε μόνο ἐπιτυγχάνει, ὅταν στηρίζεται σὲ αὐτὴν τὴν δύναμις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ εἰκὼν τῆς σημερινῆς Ἐὐαγγελικῆς περικοπῆς πρέπει νὰ χαραχθῇ στὴν καρδίαν μας. Ὁ Χριστὸς στὴν πρώτη φάση εἶναι ὁ διδάσκαλος. Οἱ πτωχοὶ ἀλιεῖς καὶ μετέπειτα ἀπόστολοι εἶναι οἱ ἀκροατὲς τοῦ λόγου. Ὁ Χριστὸς μετὰ ἀπὸ λίγο δίνει τὴν ἐντολὴν τοῦ. Καὶ ἡ πράξις αὐτὴ μετὰ τὸ καταπληκτικὸν θέαμα τῆς αἰσθάνσεως τῶν ἰχθύων ὀρθώνει ἐνώπιον τοὺς τὸν διδάσκαλον ὡς ἐξουσιαστὴ παντοδύναμον. Τοῦ προσφέρουν τὴν ταπείνωσιν τοὺς διὰ τοῦ Πέτρου καὶ τὴν θέλησιν τοὺς. Καὶ ἐκεῖνος τοὺς δίνει νέα ἐντολή. Νὰ γίνουν ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Καὶ ἐγέναν μετὰ τὴν δικὴν τοῦ δύναμις ἀλιεῖς τῆς οἰκουμένης. Ἐγέναν ἡ χρησιμότεροι ἀνθρώποι στὸν κόσμον καὶ οἱ ἐνδοξότεροι πολῖτες τοῦ οὐρανοῦ.

Τὶς σκέπτεσθε, ἀδελφοί μου;

Τὸ συμπέρασμα εἶναι εὐκόλον. Ὁ Χριστὸς χορηγεῖ τὴν δύναμις τοῦ. Ἐμεῖς νὰ δώσουμε τὴν ψυχὴν μας, ὁλόκληρον τὸν ἑαυτὸν μας σὲ αὐτόν. Ἔτσι θα γίνουμε πρῶτοι ἐμεῖς αἰχμάλωτοι τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καὶ ἔπειτα θα ὁδηγήσουμε καὶ ἄλλους στὴν σωτηρίαν.

Ἀδελφοί μου, κοπιῶδες καὶ ἐπίμοχθον εἶναι τὸ ἔργο τοῦ ἀλιέως. Εἰς τοῦτον ἐπίμοχθον καὶ τὸ ἔργο τοῦ ἀποστόλου. Ὑπάρχει ὅμως καὶ μία μεγάλη διαφορὰ. Ὁ ἀλιεὺς συλλαμβάνει τὰ ψαριὰ πρὸς τὸ θάνατον, ὁ ἀπόστολος ὅμως αἰχμαλωτίζει τοὺς ἀνθρώπους πρὸς ζωὴν καὶ σωτηρίαν. Συλλαμβάνονται ζωντανὰ τὰ ψαριὰ στὴν θάλασσαν καὶ ἀποθνήσκουν ὅταν ἐρθοῦν στὸν αέρα. Ἀν βρῖσκονται νεκροὶ οἱ ἀνθρώποι στὴν θάλασσαν τοῦ βίου καὶ εἰσάγονται στὴν Ἐκκλησίαν «ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν». Τὶ σκέπτεσθε, λοιπόν; Ἀξίζει νὰ γίνῃς ἕνας δυνατὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.